

[Justitsministeren.]

Forsørgerpligten over for Børn født uden for Ægteskab til efter det 18de Aar, men jeg synes ikke, man her skal lægge Vægt paa de formelle eller de rent logiske Betragtninger, men paa det reelle. Naar et Ægtebarn opdrages hos sine Forældre, er det uden større praktisk Betydning, at Forsørgerpligten ophører med Barnets fyldte 18de Aar, for vi vil alle sørge for vore Ægtebørn, saa længe de trænger til det af Hensyn til deres fortsatte Undervisning eller Uddannelse, i den Udstrækning, vi hver især har Raad til det. Dette er imidlertid sædvanligvis ikke Tilfældet, naar det drejer sig om Børn uden for Ægteskab; dér vil Faderen næsten altid søge at slippe med, hvad han rent juridisk er forpligtet til at betale. Ved at indføre en retlig Ulighed mellem Børn født i og uden for Ægteskab vil man derfor nærme sig en faktisk Lighed mellem de to Grupper af Børn i alle de Tilfælde, hvor Faderen er velhavende. Der er ogsaa en praktisk Trang til en Udvidelse af Bidragspligten her. Derfor foreslaas der i § 20, Stk. 5, en ganske vist begrænset Pligt for Faderen til at yde Bidrag til Skoleundervisning og faglig Uddannelse, selv om denne strækker sig ud over det 18de Aar, naar den dog ikke gaar ud over det 21de Aar. En tilsvarende Pligt kan paalægges Moderen, naar Barnet ikke er undergivet hendes Forældremyndighed. Endvidere paa-hviler samme Pligt ifølge § 22 den bidragspligtige, naar kun een Person er anset som bidragspligtig. Pligten til at svare Bidrag til Børn uden for Ægteskab efter det 18de Aar gælder naturligvis kun over for Barnet, ikke over for det offentlige. Der sker altsaa ikke af den Grund nogen Ændring i Lov om offentlig Forsorg.

Endelig er Stk. 6 i § 20 ny. I Folketingsudvalgets Beretning spørges der, om den Paragraf, der deler Byrden mellem Forældrene ligeligt, ikke vil være umulig at føre ud i Livet. Spørgsmaalet maa besvares benægtende, for saa vidt angaar Fastsættelsen af Bidraget. Derimod opstaar der, hvis den ene af Forældrenes Kaar er bedre end den andens, navnlig altsaa hvis Faderens Kaar er væsentlig bedre end Moderens, Vanskeligheder ved at sikre, at Faderens højere Bidrag ogsaa virkelig kommer Barnet til gode. Derfor har jeg foreslaaet — i øvrigt i Overensstemmelse med en Henvendelse fra Dansk Kvindesamfund — en Tilføjelse om Beskikkelse af Værge i saadanne Tilfælde.

Med Hensyn til § 22 skal jeg bemærke,

at medens § 20 omhandler Faderens og Moderens Pligt til at bidrage til Barnets Underhold, giver § 22 Bestemmelser om, efter hvilke Regler de bidragspligtige skal yde Underhold.

I § 23, Stk. 3, fastsættes, at Bestemmelserne om Bidrag til Moderens Barselsfærd og til hendes Underhold før og efter Fødselen ogsaa gælder, naar der er flere bidragspligtige, dog at Bidraget fastsættes til det til enhver Tid gældende Normalbidrag. Ogsaa dette Bidrag paa-hviler enhver af dem fuldt ud. Derimod vil de særlige Bidrag ikke komme til Anvendelse, naar der er flere bidragspligtige.

I § 24 har jeg i Stk. 2 ændret Fristen for Fremsættelse af Begæring om Fastsættelse af særlige Bidrag fra 1 Aar til 3 Maaneder, da det ikke forekommer mig, at der er nogen Grund til at vente længer.

I § 26 er der tilføjet en Bestemmelse efter Forslag af Dansk Kvindesamfund, der giver Ligestilling for Mand og Hustru.

Endelig er altsaa Reglerne i §§ 29 og 30 nye og giver nærmere Bestemmelser om Inddrivelse af Bidrag fra flere bidragspligtige samt om Anvendelsen af de Beløb, der er indgaaet. Som jeg før nævnte, skal disse Beløb indgaa i en særlig Fond, der forvaltes af Landsnævnet for Børneforsorg, og hvis der bliver et Overskud, skal dette efter Socialministerens Bestemmelse anvendes til Formaal vedrørende Børneforsorgen i Almindelighed.

Jeg har nu gennemgaaet de væsentligste Ændringer, der er sket, og navnlig peget paa den foreslaaede Nyordning vedrørende de solidarisk forpligtede Barnefædre, en Ordning, som jeg haaber, den høje Rigsdag vil acceptere som baade mere konsekvent og mere moralsk end den hidtil gældende og ogsaa end den i Lovforslaget i Fjor foreslaaede Ordning. I øvrigt er det Lovforslag, jeg her fremsætter, i det store og hele enslydende med det af min Forgænger i Fjor fremsatte, og jeg skal tillade mig at anbefale det til en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Det næste Lovforslag, jeg skal tillade mig at fremsætte for det høje Ting, er *Forslag til Lov om Ægtebørn*. Lovforslaget er i det væsentlige overensstemmende med det i sidste Rigsdagssamling fremsatte. I Folketingsudvalget blev der med Hensyn til § 3 stillet Spørgsmaal om, hvorvidt der ikke var en alt for vidtstrakt Adgang til at rejse Sag om, hvorvidt et Barn var Ægtebarn eller ikke. Deri finder jeg, Udvalget har Ret, og § 3 er derfor ændret saaledes, at kun